

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Decano Et Capitulo beati Aniani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

dicere possumus, Quis infirmatur &c. in eundem serè modum ut in superiori quæ mittitur Patriarchæ Alexandrino usque. Cùm igitur tamquam aurum in fornace Dominus suos probet electos, universitatem vestram monendam duximus & hortandam quatinus non deficiatis in tribulationibus vestris &c. usque supernæ miserationis retardatur effectus, à quibus vos sub obtestatione divini iudicij obsecramus penitèntiam abstinere, ne per vos inter gentes sanctum nomen Domini blasphemetur. Alioquin frustra profectò vel à Deo misericordiam vel à nobis solatium expectatis. Datum Laterani xiv. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*MAGISTRO ET FRATRIBVS
militiæ Christi in Riga.*

*Epist. 149.
Differt erec-
tionem episco-
pali sedis.*

GRatias eximias bonorum omnium referimus largitori quòd conatus vester contra barbaras nationes inutilis non existit, sed de die in diem in vestris manibus prosperatur; ita ut gressus vestros Domino dirigentes, plures vobis subjeceritis ex eisdem, & ad unum adduxeritis cultum Dei, recepto baptismatis sacramento. Verùm dilectus filius. . confrater vester lator presentium à nobis cum instantia postulavit ut in terris illis quas vobis nuper divina præeunte clementia subjugastis dignaremur Episcopum ordinare. Sed preces ipsius, cùm arduum sit negotium, non duximus protinus admittendas; quin potius usque ad tempus expectandum providimus opportunum; universitatem vestram monentes & exhortantes attentius quatinus in Domino confortemini & in potentia virtutis ipsius, prælia Domini viriliter pugnaturi; scientes quòd nostrum vobis non deerit auxilium in quibus cum Domino viderimus expedire. Datum Laterani viii. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*ABBATI SANCTI VICTORIS
Parisiensis.*

*Epist. 150.
Interpretatur
quoddam pri-
vilegium eiu-
dem Abbati
concessum.*

Sicut ex litteris tuis nuper accepimus, cùm olim ex parte dilectorum filiorum scholarium Parisiensium nobis fuerit humiliter supplicatum ut cùm interdum eorum aliqui ex mutua iniectione manuum in canonem incidant sententiæ promulgatæ, pro qua sine gravi dispendio, & præsertim sine scholastici studij detrimento, non possent ad apostolicam sedem accedere, super hoc dignaremur eisdem misericorditer providere, nos tibi dedimus in mandatis ut

cùm esses à talibus requisitus, auctoritate nostra suffultus juxta formam Ecclesiæ absolutionis eis munus impenderes, & injungeres ipsis quòd hujusmodi consuevit injungi, nisi forsàn tam gravis esset & enormis excessus quòd meritò propter eum deberent ad sedem apostolicam laborare. Tu verò quorundam consilio asserentium beneficia Principum latissimè fore interpretanda, scholaribus Parisiensibus qui inciderant in hujusmodi canonem quocunque loco, iniciendo temerè manus in Clericos violentas, juxta formam præscriptam absolutionis beneficium impendisti. Nos igitur his auditis de tua non potuimus prudentia non mirari, quòd ad sic intelligendum litteras nostras tuum animum inclinasti, cùm in eisdem litteris non dicatur incidant, sed incidant in canonem sententiæ promulgatæ; ut de illis solis intelligatur scholaribus qui Parisius existentes hujusmodi committunt excessum. Quocirca presentium tibi auctoritate mandamus quatinus scholares illos absolvere de cetero non præsumas qui alibi quàm Parisius taliter deliquerunt, sciens quòd illi pro absolutis haberi non debent quos alibi delinquentes quàm Parisius absolvesti, cùm de talibus nullam acceperis potestatem. Datum Laterani x. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*DECANO ET CAPITULO
beati Aniani.*

Sicut exhibita nobis ex parte vestra petitio declaravit, Ecclesia vestra occasione cujusdam consuetudinis perverſæ ibidem hæcenus observatæ debito Canonorum servitio sæpius defraudatur. Cùm enim Ph. quondam Decanus & Capitulum ipsius Ecclesiæ statuisſent ut illi tantum præbendarum suarum integrè perciperent redditus qui assiduè impenderent eidem Ecclesiæ famulatum, adjungentes insuper quòd tantum ille diceretur & esset assiduus qui eidem soli Ecclesiæ Canonici servitium exhiberet, se servaturos hæc omnia præstito juramento firmantes, nonnulli vestrum exinde occasione fraudulenter assumpta, cùm extra civitatem Aurelianensem frequenter moram faciant longiorem, ita quòd per totum annum continuè vel interpolatim, dierum numero computato, nec etiam per tres menses Ecclesiæ serviunt memoratæ, integrè fructus suarum percipiunt præbendarum, dicentes se juxta statutum præfatum assiduitatem servitij Ecclesiæ impendisse. Verùm postulastis à no-

*Epist. 151.
Quæ est
causa in*

bis ut nulli Canonorum vestrorum præbendæ suæ fructus nisi per dimidium annum ad minus, dierum numero interpolatim vel continuè computato, residentiam in Ecclesia vestra fecerit, persolvatis; cui etiam, nisi matutinalibus horis vel Missarum solemnibus seu vespertinis laudibus personaliter interfuerit, dies inutiles computentur. Nolentes igitur Ecclesiæ vestræ tantum sustinere gravamen, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus id de cetero inter vos firmiter observetur. Salvo in omnibus apostolicæ sedis mandato. Datum Laterani xliii. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*ABBATI SANCTI SALVATORIS
de Breda Gerundenfis diocesis, & magistris
Vitali Subdiacono nostro & Arnaldo Ca-
nonicis Ilerdensibus.*

Cum B. monachus monasterij sancti Cucufatis & procurator Abbatis & monachorum ejusdem monasterij ad nostram præsentiam accessissent, eis dilectum filium nostrum Petrum tituli sanctæ Cæciliæ Presbyterum Cardinalem concessimus auditorem. Coram quo monachus proposuit antedictus quòd cum ad venerabiles fratres nostros Gerundensem & Vicensem Episcopos & Sacristam Gerundensem à nobis litteras impetrassent, ut ipsi ad dictum monasterium personaliter accedentes ibidem corrigerent quæ tam in capite quam in membris corrigenda viderent, ipsi accedentes ad locum, & litteris nostris in conventus audientia communi perlectis, præstari sibi juramenta de dicenda veritate super statu monasterij exegerunt. Abbas vero & monachi tria objecerunt mendaciter contra ipsum, videlicet quòd excommunicationis vinculo tenebatur, nec super objectis Abbatem præmonerat & conventum, & quòd ante præscientiam litterarum suarum contra ipsum nuntios ad nostram præsentiam destinarent, & se ac monasterium sub nostra protectione ponentes, ne contra ipsos procederent, appellarent. Quorum appellationi cum unus eorum, videlicet Vicensis Episcopus, detulisset, duo reliqui attendentes appellationem fuisse in litteris nostris inhibitam, in eos, quia jurare volebant, excommunicationis sententiam protulerunt, ipsos excommunicatos per venerabilem fratrem nostrum Barchinonensem Episcopum diocesanum eorum facientes per Barchinonensem diocesum nuntiari. Deindè sex de

monachis excommunicationis sententiam metuentes, coram prædictis Episcopo & Sacrista Gerundenfibus, dicto Vicensi Episcopo appellationi interpositæ deferente, de dicenda veritate super statu monasterij juraverunt: quorum aperiri depositiones instantèr idem monachus & puniri Abbatem & monachos, quia excommunicati divina celebraverant, postulabat. Procurator vero Abbatis & conventus proposuit ex adverso quòd idem monachus non erat aliquatenus audiendus, cum propter excessus suos sententiam excommunicationis incurrerit priùs etiam quam inquisitionis litteras impetrasset. quod ipsi Abbas & conventus tunc coram dictis inquisitoribus probavissent, nisi fuisset eis audientia denegata. Ostendebat insuper procurator prædictus carissimi in Christo filij nostri Petri Aragonum Regis illustris & venerabilis fratris nostri Terraconensis Archiepiscopi & aliorum Episcoporum litteras, qui monasterium ipsum de hospitalitate, Abbatem verò de honestate vitæ ac multa providentia tam circa spiritualia quam temporalia plurimum commendabant. Idem quoque B. monachus ab auditore interrogatus eodem, non negavit Abbatem tulisse sententiam excommunicationis in ipsum, licèt eam asseruerit post appellationem ad nos legitimè interpositam esse latam. Propter quæ idem procurator postulabat instantèr ut quicquid à prædictis duobus inquisitoribus post appellationem ad nos legitimè interpositam factum fuerat cassaretur. E contra idem B. monachus excommunicationem à procuratore Abbatis sibi non posse obici replicabat, cum idem Abbas triplici esset excommunicationis vinculo innodatus. His igitur omnibus fideliter nobis ab eodem auditore relatis, perlectis quoque attestationibus & inspectis, quia per eas nihil contra Abbatem efficaciter probabatur, attendentes quòd inquisitores præfati post appellationem ad nos legitimè interpositam processissent auctoritate litterarum quas dictus excommunicatus tacita subripuerat veritate, processum cassavimus eorundem, memoratas attestations destrui facientes. Verùm ne curam prædicti monasterij negligere videamur, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus ad ipsum monasterium personaliter accedentes, corrigatis appellatione remota tam in capite quam in membris quæ secundum Deum & instituta canonica ibidem inveneritis corrigenda, & statuat is quod regulare fuerit & ho-

DD d d iij

Epil. 172.
Delega. corte-
gionem mo-
nasterij S. Cu-
cufati.

L. 172.
p. 172.
col. 172.